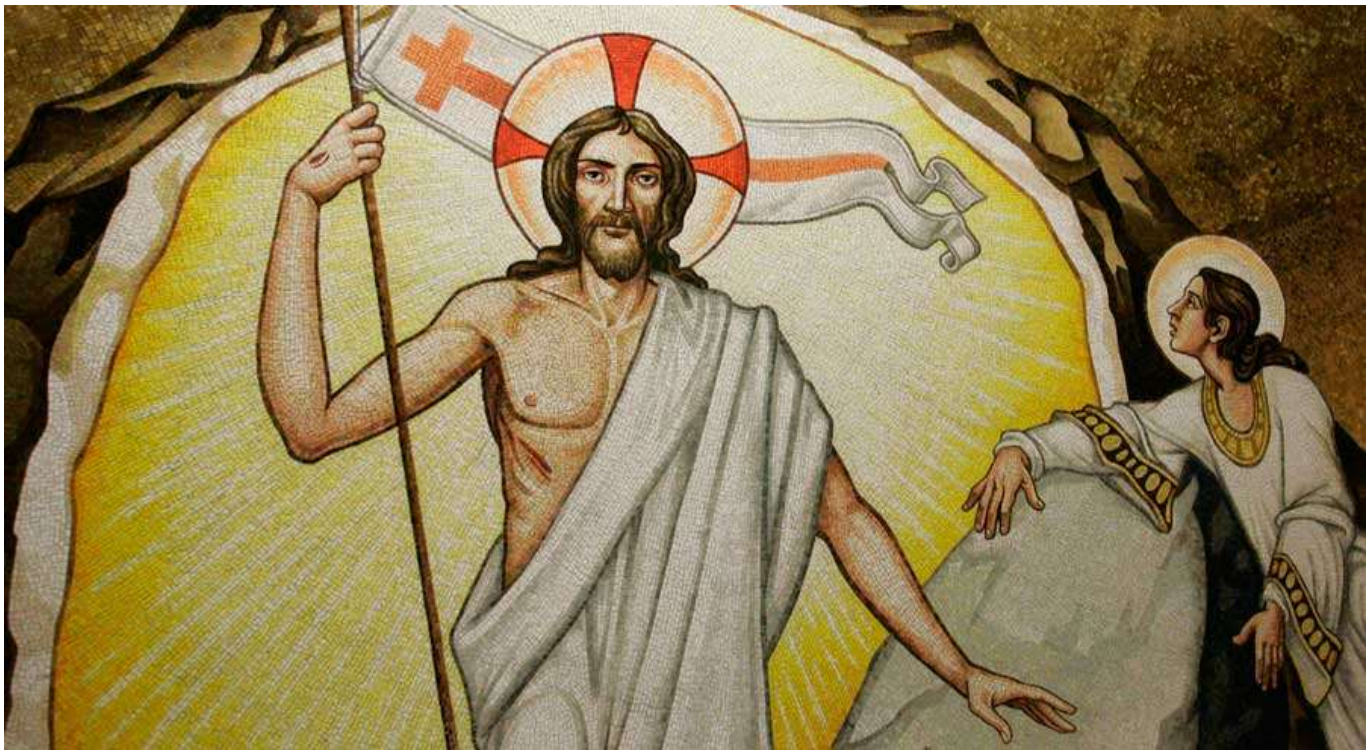

„Ünnepeljük a húsvétot mi úgy, hogy mi magunk is támadjunk fel,
hogy mi magunk is, az életünk egészen kicsi tettekkel, észrevétlen semmisségekkel legyen hatalmas,
legyenek szép és szelíd szeretetek.
Mert minden szeretetben feltámadunk, és minden jóságban ünnepeljük a feltámadást.
Ott állunk a sírnál és nem sír az többet, hanem a fény árad,
a húsvéti hajnal harsogása, a Szeretet lobogása,
és ebbe a Fénybe lépjünk be, éljünk a Szeretet hajnalában,
éljünk a feltámadott Krisztus szeretetének lobogásában.”

Húsvétvasárnap

ApCsel 10-34a. 37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9

A Szeretet támadt fel. A húsvét a Szeretet feltámadása. És fel kellett támadnia.
Mert a Szeretet nem maradhat a gyűlölet hatalmában,
a Szeretet nem maradhat a gyűlölet halálában.
Krisztusnak fel kellett támadnia, mert Ő a Szeretet volt.
A Szeretet volt, a tiszta, a végtelen, az Örök Szeretet megjelenése ebben a világban.
A mi világunkban, amely telve van haraggal, gyűlölettel és keserűséggel,
a mi világunkban, amely telve van szenvedésekkel és sebekkel,
ebben a világban jelent meg Isten, megjelent Jézusban.
Az Örök Szeretet Ő, a végtelen, a tiszta Szeretet.
S amikor megjelent köztünk, amikor a Testvérünk lett, akkor magára vette a mi minden terhünk.
Magára vette a bűn átkát. Magára vette a gyűlölet minden sebét, de a bűntől ment maradt.
A gyűlölet nem érintette meg az Ő szívét.
Jézus a Szeretet volt. A Szeretet volt életében, minden útján.
Tekintetének minden mozdulatában, és ajkának minden szavában
a Szeretet volt Ő, a tiszta, a végtelen, a teljes Szeretet.
És a Szeretet volt Ő a halálában.
Amikor megkötözték, akkor Ő szabad volt, mert a Szeretet kötelékeit viselte.
És amikor arcul ütötték, Ő érintetlen volt, a teljes Szeretet.
Valóban tündökölt az Ő megütött arcán, mert nem ütött vissza.
Jézus a Szeretet maradt a bírái előtt, amikor vádolták Őt.
És akik halálra adták, akik átkozták és kigúnyolták Őt, azokért könyörgött Jézus.
Jézus a Szeretet volt a szenvedés útján, és a Szeretet volt a kereszten.
Jézus a Szeretet volt a halálában.
S mert Ő a halálában a Szeretet volt, azért már ott, a kereszten élő, és életet ad.
Ő ad életet, mert szeretetet ajándékoz, mert megtanítja és hatalmat ad a szeretetre.
A Szeretet Élet, a Szeretet dicsőséges, és ezért fel kellett támadnia a halálból.
Akik még nem értették meg, akik nem ismerték meg Krisztus keresztjének titkát,
azok még nem tudták, hogy fel kellett támadnia.
De ha megértjük, hogy Krisztus a Szeretet - életében és halálában,
Krisztus a Szeretet - szenvedésében és megaláztatásában,
ha tudjuk azt, hogy Krisztus a Szeretet a kereszten,
a Szeretet jelent meg benne, az örök, a végtelen Szeretet,
a teljes, aki nem ismer elmúlást, akiben változásnak árnyéka sincsen,
aki mindig ugyanaz, önmagával azonos,
a Szeretet a Szeretet marad, megmarad mindörökké, mert mindöröktől van,
akkor megértjük azt is, hogy fel kellett támadnia a halálból,
mert a Szeretet nem maradhatott a halál hatalmában.
S amikor Krisztus a halálból föltámadt, akkor mutatta meg a Szeretet hatalmas szépségét.
Amikor Krisztus a halálból föltámadt, és odaállt a tanítványai elé,

akkor azt mondta nekik: Nézzétek a sebeket, és tegyétek a kezeteket oldalamba!
Érintsétek meg a Szeretetet, értsétek meg a Keresztet! Én odaadtam az életemet, én áldozat lettem.
Én vagyok az Igaz Bárány. Az igaz, a tiszta Szeretet vagyok én. Íme ezért jöttem vissza hozzátok.
Mert a Szeretet vagyok, azért veletek maradok minden nap,
mert a Szeretet állandó, a Szeretet állhatatos, nem múlik el sohasem,
mindig és mindvégig, a halálig, és a kereszthalálig, és a feltámadásig.
És az egek egéig szeret bennünket az Isten. Ez Jézus ez a Szeretet.
Ez történt meg Jézus életében, és ez a történet a kereszten.
És ezt a történetet látjuk mi szemeinkkel most már fényesen ragyogni, ma, a húsvét ünnepen.
Megértjük azt, hogy a Szeretetnek fel kell támadnia.
Megértjük azt, hogy a Szeretet Élet, nem múlhat el sohasem, nem veszik el belőle egyetlen morzsa,
mert a Szeretet örökkévalóság, mindörökké megmarad,
és változás nincsen abban, és a romlásnak nincs hatalma felette,
és nem uralkodik felette a halál, az elmúlás. A Szeretet támadt fel - ez a húsvét.
S ha ezt megértettük, akkor örüljünk is, de ne csak örvendezzünk.
Akkor lépjünk be a Húsvétba, akkor ünnepeljünk a Szeretet kenyerével,
mert a Szeretet Kenyere kovásztalan és romolhatatlan, mert a Szeretet Kenyere tiszta és szent étel.
Ünnepeljünk mi is húsvétot azzal a feltámadással, amely a Szeretet élete,
a Szeretet élete bennünk, a mi mindennapjainkban.
Ünnepeljük a feltámadást azzal a feltámadással, amellyel mi támadunk fel, feltámadunk minden nap.
Minden szelíd szó feltámadás, és minden megbocsátás.
Minden áldás, amit mond az ember az átok helyett,
és minden könyörgés azokért, akik bántalmaznak, mind feltámadás,
minden mosolygás, és minden béke, ami kiárad. Minden jótett,
a szeretetnek legkisebb és észrevétlen morzsái mind megmaradnak, mind feltámadnak,
mert mind élet. A szeretet élet, örök élet, és nem múlik el sohasem,
a szeretet feltámad, feltámad és él,
és ott ül az Isten jobbján, az Ő trónján kap helyet, amiként a Bárány.
Bennünket is odaültet maga mellé, a szereteteinket ülteti oda.
Bennünket is odagyűjt maga köré, a szereteteink morzsáit szedi össze.
Azt fogja parancsolni angyalainak: Menjetek el az egész világra, és gyűjtsetek össze minden jó tettet,
gyűjtsetek össze minden szelíd beszédet, gyűjtsetek össze minden békét, és hozzátok ide.
Az én örökkévalóságom ékei ezek, helyezzétek az én trónomra.
És akkor ők, a mi szereteteink, a mi életünk,
a mi mindennapjaink mindörökké ott állnak a Szeretet végtelensége, az Isten színe előtt,
és mindörökké énekelik a Szeretet dicsőítő himnuszát.
Ünnepeljük a húsvétot mi úgy, hogy mi magunk is támadjunk fel,
hogy mi magunk is, az életünk egészen kicsi tettekkel, észrevétlen semmisségekkel legyen hatalmas,

legyenek szép és szelíd szeretetek.
Mert minden szeretetben feltámadunk, és minden jóságban ünnepeljük a feltámadást.
Ott állunk a sírnál és nem sír az többet, hanem a fény árad,
a húsvéti hajnal harsogása, a Szeretet lobogása,
és ebbe a Fénybe lépjünk be, éljünk a Szeretet hajnalában,
éljünk a feltámadott Krisztus szeretetének lobogásában.
Úgy menjünk haza innen, hogy vigyük magunkkal a húsvétot, vigyük haza, vigyük életünk útjaira,
vigyük el a családunkba, akikkel találkozunk nap mint nap,
legyen feltámadás, legyen húsvét, legyen szeretet.
Legyen megbocsátás és béke, legyen szelídség és jóság,
legyen annyi-annyi ünnep, legyen annyi-annyi örökkévalóság,
egy végtelen, egy Örök Szeretetbe olvadott megannyi morzsái a szeretetnek.
Ámen.

2021. április 4. Takács Gyula plébános atya